

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

13. maj 2020

Besvarelse af spørgsmål 223 stillet af udvalget den 15. april 2020 efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V) og Preben Bang Henriksen (V).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Spørgsmål:

Formålet med hvidvaskloven (L 41, folketingsåret 2016-17) er i henhold til bemærkningerne at skabe et mere risikobaseret system. Man skal altså gå efter de store risici og ikke der, hvor hvidvaskrisikoen er minimal. Hvordan synes ministeren selv, at dette formål er realiseret? Kan ministeren i denne forbindelse nævne områder, hvor kontrollen - og dermed generne - overfor eksempelvis privatpersoner er blevet mindre?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, der har oplyst mig følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Virksomhederne omfattet af hvidvaskloven skal risikovurdere alle deres kunder. Det giver dem mulighed for at risikoklassificere kunder som lavrisikokunder, og gennemføre lempede kundekendingsprocedurer for disse kunder.

Et godt eksempel på kundetyper, hvor der som udgangspunkt er tale om lavrisikokunder, og hvor virksomhederne som udgangspunkt kan gennemføre lempede kundekendingsprocedurer, er kunder, der kun har børneopsparinger, pensionsopsparinger eller livsforsikringer. Fælles for disse kundetyper er, at der er tale om midler, der først kan udbetales på et aftalt tidspunkt, hvorfor der er en begrænset risiko for hvidvask og terrorfinansiering.

Når en kunde er klassificeret som lavrisikokunde, kan kravene til de foranstaltninger som den finansielle virksomhed iværksætter over for kunden, være lempede.

Men som det også følger af L 41 skal de finansielle virksomheder imidlertid altid gennemføre kundekendingsprocedurer, når et nyt kundeforhold etableres. Kundekendingsprocedurerne skal revideres med mellemløb gennem kundeforholdet. Dette gælder også for brancher og kundetyper, der som

udgangspunkt kan klassificeres som lavrisikokunder. Der vil derfor i ethvert kundeforhold være et oplysnings- og dokumentationsbehov, både når kundeforholdet etableres og løbende under kundeforholdet.

Når nogle kunder føler, at de finansielle virksomheder anmoder om flere oplysninger, end de måske tidligere har gjort, så kan det skyldes, at de finansielle virksomheder generelt har øget deres indsats på hvidvaskområdet de senere år, herunder særligt i forhold til kundekendingsprocedurer med henblik på at undgå at blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme.”

Der kan i øvrigt henvises til besvarelse af spørgsmål ERU 177 alm. del stillet af udvalget den 15. april 2020.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup